

ske presse; den særlige repræsentant har ikke opnået tilladelse til at aflægge besøg i Ungarn.

I en af Kina, Colombia, Costa Rica, Malaya, Frankrig, Guatemala, Italien, Luxembourg, New Zealand, Nicaragua, Panama, Philippinerne, Spanien, Storbritannien, USA og Uruguay fremsat resolution udtrykkes der en beklagelse af, at Sovjetunionen og det nuværende ungarske regime fortsat undlader at efterkomme generalforsamlingens resolutioner om situationen i Ungarn.

Resolutionen vedtoges med 49 stemmer for, 17 imod, og 32 lande afstod. Foruden øststaterne stemte Ceylon, Cuba, Guinea, Indonesien, Irak, Mali og Jugoslavien imod. Blandt de lande, der afstod, var Finland, Indien, Israel, arabiske lande og nogle afrikanske lande.

Under debatten kom ingen nye synspunkter frem.

Kinas repræsentation i FN.

(Dagsordenspunkterne 90 og 91).

Spørgsmålet om, hvem der skal repræsentere Kina i FN, har siden oprettelsen af Peking-regeringen beskæftiget organisationen. Nationalistregeringen, der etablerede sig på Formosa, har hidtil i FN repræsenteret Kinas forpligtelser og rettigheder. Nationalistregeringen repræsenterer således også Kina i sikkerhedsrådet.

En afgørelse i sagen er gang på gang blevet udskudt af generalforsamlingerne, i de senere år ved forkastelse af et dagsordensforslag om at optage spørgsmålet om Kinas repræsentation.

Som nævnt under afsnittet om vedtagelse af dagsordenen besluttede generalforsamlingen i år at optage to forslag om Kinas repræsentation på dagsordenen. New Zealand havde som motivering for sit forslag anført, at generalforsamlingen nu i betragtning af spørgsmålets store betydning burde have lejlighed til en fri og grundig drøftelse deraf.

Debatten om Kinas repræsentation fandt sted i første halvdel af december.

Resolutioner.

1. For plenarforsamlingen forelå der tre resolutionsforslag, hvoraf det ene var et

50 Udvalgenes betænkninger m. m.

amerikansk procedureforslag, der tilsigtede at fastslå, at spørgsmålet om Kinas repræsentation i FN var et „betydningsfuldt spørgsmål“ („important question“) og derfor kun kunne afgøres ved en afstemning med kvalificeret majoritet.

USA havde som medforslagsstillere Australien, Colombia, Italien og Japan. I forslagens operative del udtaltes, at generalforsamlingen:

„beslutter i overensstemmelse med FN-pagtens art. 18, at ethvert forslag om at ændre Kinas repræsentation er et vigtigt spørgsmål.“

Dette forslag kom først til afstemning og vedtoges med 61 stemmer for, 34 imod og 7 lande afstod. NATO-landene med undtagelse af Danmark og Norge, Commonwealth-landene, Brazzaville-staterne og de latinamerikanske stater stemte for forslaget.

Imod stemte øststaterne, Jugoslavien, Cuba, Mali og Guinea, Afghanistan, Burma, Ceylon, Indien, Indonesien, nogle arabiske stater samt Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Østrig, Cypern, Nigeria, Pakistan, Sierra Leone, Somalia og Tanganyika afholdt sig fra at stemme.

Da det drejede sig om et procedure-spørgsmål, krævedes der for vedtagelse kun simpelt flertal.

2. Et substantielt resolutionsforslag i Kinadebatten var fremlagt af Sovjetunionen og lød således:

„Generalforsamlingen,

som anser det for nødvendigt at genoprette Folkerepublikken Kinas lovlige rettigheder i De Forenede Nationer,

som er sig bevidst, at kun repræsentanter for Folkerepublikken Kinas regering er kompetent til at beklæde Kinas plads i FN og alle dets organer,

beslutter øjeblikkeligt at fjerne repræsentanterne for Chaing Kai-shek-kliken fra alle FNs organer, idet den ulovligt optager Kinas plads i FN,

indbyder regeringen for Folkerepublikken Kina til at sende sine repræsentanter for at deltage i FN og alle dets organers arbejde.“

Til dette forslag fremsatte Cambodia, Ceylon og Indonesien et ændringsforslag, som gik ud på at slette de to operative paragraffer og at erstatte dem med følgende: